

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om temporär ändring av kommunikationsmarknads-lagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås en temporär ändring i kommunikationsmarknadslagen. Till lagen fogas en bestämmelse om att lagens bestämmelser om övervakning, påföljder och avgörande av tvister också ska tillämpas i fråga om Europaparlamentets och rådets för-

ordning om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen.

Avsikten är att lagen ska träda i kraft den 1 mars 2008 och att den ska gälla till och med den 30 juni 2010.

MOTIVERING

1 Nuläge

Kapitel 12 i kommunikationsmarknadslagen (393/2003) innehåller bestämmelser om övervakning, påföljder och avgörande av tvister. Enligt 119 § kommunikationsmarknadslagen hör den allmänna styrningen och utvecklandet av televerksamheten till kommunikationsministeriet. Kommunikationsverket har till uppgift att övervaka att bestämmelserna i kommunikationsmarknadslagen liksom bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas. Enligt 120 § ska kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket vid skötseln av uppgifter som grundar sig på lagen vid behov samarbeta med konkurrensmyndigheterna och konsumentmyndigheterna.

Om någon bryter mot kommunikationsmarknadslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket enligt 121 § ålägga honom att rätta sitt fel eller sin försummelse. Kommunikationsverket kan förena ett förbud med vite. Kommunikationsverket kan dessutom besluta om behövliga temporära åtgärder, om ett fel eller en försummelse orsakar allvarlig skada på markna-

den eller för verksamheten i kommunikationsnäten.

Enligt 121 a § kan Kommunikationsverket förbjuda fortsatt användning av oskäligen avtalsvillkor eller begränsningar, om detta är nödvändigt för att skydda användaren. Kommunikationsverket kan dessutom förena ett förbud med vite. Marknadsdomstolen dömer ut vitet. I 122 § ingår bestämmelser om påföljdsavgift. En sådan avgift kan tas ut av ett teleföretag som bryter mot en skyldighet som ålagts det med stöd av 18—20 § i lagen. I 123 § föreskrivs om verksamhetsförbud. Ett sådant förbud kan i praktiken bli aktuellt endast under mycket exceptionella omständigheter.

Kommunikationsverket har enligt 124 § rätt att göra tekniska inspektioner i teleföretag för att övervaka att skyldigheterna i lagen och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den fullgörs. Kommunikationsmarknadsverket har också rätt att göra en ekonomisk inspektion i ett teleföretag som inte har fullgjort den skyldighet att lämna ut uppgifter till myndigheter som avses i 112 §. Kommunikationsverket har enligt 125 § rätt att få handräckning av polisen, tullmyndigheterna och gränsbevakningsväsendet vid skötseln av uppgifterna enligt lagen.

Ett teleföretag eller en person, vars rätt eller fördel saken gäller och som anser att någon handlar i strid med lagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan enligt 126 § föra saken till Kommunikationsverket för prövning. Kommunikationsverket kan också på eget initiativ ta saken till prövning.

I 127 § föreskrivs om hur ändring ska sökas. I ett beslut som kommunikationsministeriet eller Kommunikationsverket har fattat med stöd av någon annan bestämmelse än 16—20, 121 a eller 126 § får ändring i enlighet med förvaltningsprocesslagen sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Ett beslut av kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Kommunikationsverket har rätt att genom besvär söka ändring i ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt kommunikationsministeriets eller Kommunikationsverkets beslut eller ändrat det. Ändring i beslut som Kommunikationsverket har fattat med stöd av 16—20 och 126 § och i beslut av marknadsdomstolen och statsrådet får i enlighet med förvaltningsprocesslagen sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Statsrådets och Kommunikationsverkets beslut ska iakttas trots att ändring sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Enligt definitionerna i 2 § avses med internationell roaming att ett nätföretag tillhandahåller ett annat nätföretag nyttjanderätt till mobilnätet på ett geografiskt område där endast det nätföretag som tillhandahåller roaming har koncession.

Kommunikationsverket har i sitt beslut av den 29 december 2005 om betydande marknadsinflytande på grossistmarknader som gäller internationell roaming i Finland (Dnr 1201/934/2005) ansett att ingen av de finländska mobilnätsoperatörerna, vare sig ensam eller tillsammans med andra, har sådant ekonomiskt inflytande på den internationella marknaden för roaming att operatören i betydande utsträckning skulle ha möjlighet att utöva verksamhet oberoende av sina konkurrenter eller kunder.

Kommunikationsverket konstaterade också i sitt beslut att konkurrensen mellan mobilnätsoperatörerna dock ännu inte har tagit formen av priskonkurrens, och att avgifterna i grossist- och slutkundsledet för internationell roaming ofta är flerfaldiga jämfört med de grossistavgifter som tas ut för samtal som rings eller tas emot i hemlandet.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG, nedan roamingförordningen, trädde i kraft den 30 juni 2007. Genom förordningen säkerställs att användarna av de allmänna mobilnäten inte tvingas betala oskäliga priser för internationella roamingtjänster när de ringer och tar emot mobiltelefonsamtal under utlandsresor inom gemenskapen.

I roamingförordningen föreskrivs om de priser som mobiltelefonoperatörerna kan ta ut för att de erbjuder internationella roamingtjänster för de samtal som rings och tas emot inom gemenskapen. Förordningen tillämpas på både de avgifter som nätoperatörerna på grossistnivå tar ut av varandra och de avgifter som hemmaleverantörerna tar ut av slutkunderna.

Slutkundsavgifterna enligt roamingförordningen får inom gemenskapen vara högst 49 cent per minut för ringda samtal och 24 cent per minut för mottagna samtal under det första året förordningen är i kraft. Ett år efter att förordningen trädde i kraft får slutkundsavgifterna vara högst 46 cent per minut för ringda samtal och högst 22 cent per minut för mottagna samtal. Under det tredje året som förordningen är i kraft får slutkundsavgifterna vara högst 43 cent per minut för ringda samtal och högst 19 cent per minut för mottagna samtal. Avgifterna gäller exklusive moms, dvs. mervärdesskatt tillkommer.

Den grossistavgift som ska gälla mellan operatörerna får på motsvarande sätt vara högst 30, 28 respektive 26 cent per minut.

Enligt artikel 7.1 i roamingförordningen ska de nationella regleringsmyndigheterna bevaka och övervaka att förordningen följs inom deras respektive territorier. Enligt artikel 7.4 ska de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företag som

omfattas av skyldigheterna i förordningen lämnar all information som är relevant för förordningens genomförande och verkställighet.

Enligt artikel 8.1 ska de tvistlösningsförfaranden som fastställs i artiklarna 20 och 21 i ramdirektivet tillämpas vid tvister som rör skyldigheter enligt roamingförordningen mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat. Artiklarna har genomförts på nationell nivå genom bestämmelserna i 126 § och de bestämmelser i förvaltningslagen som kommer att träda i kraft och genom 6 § i förvaltningsprocesslagen.

I artikel 8.2 i förordningen åläggs medlemsstaterna dessutom att se till att ifall en olöst tvist i en fråga berör en konsument eller en slutanvändare, ska de förfaranden för lösning av tvister utanför domstol som fastställs i artikel 34 i direktivet om samhällsomfattande tjänster kunna användas. Konsumenten har rätt att få tvister behandlade av konsumenttvistenämnden så som föreskrivs i lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007).

Enligt artikel 9 ska medlemsstaterna på nationell nivå fastställa regler om sanktioner för överträdelser av förordningen och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara enligt artikeln vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Teleföretagen fick en övergångstid på två månader i fråga om grossistavgifterna och tre månader i fråga om slutkundsavgifterna. Därmed skulle bestämmelserna om grossistavgifterna tillämpas från den 30 augusti 2007 och bestämmelserna om slutkundsavgifterna från den 30 september 2007.

Roamingförordningen är i kraft fram till den 30 juni 2010. Kommissionen ska regelbundet göra en översyn av hur förordningen fungerar och lämna rapport till parlamentet och rådet senast den 30 december 2008.

2 Föreslagna ändringar

Det föreslås att en ny 127 a § fogas till kommunikationsmarknadslagen. Enligt den ska bestämmelserna om övervakning, påföljder och avgörande av tvister i 119—121, 121 a och 123—127 § i lagen och de bestämmelser som utfärdas med stöd av dem gälla också roamingförordningen. Bestämmelserna i 122 § om att en påföljdsavgift kan tas ut av ett teleföretag som bryter mot en skyldighet som ålagts företaget med stöd av 18–20 § i lagen ska emellertid inte gälla. I övrigt ska Kommunikationsverket kunna använda samma medel som vid övervakningen av hur kommunikationsmarknadslagen efterlevs också när det gäller roamingförordningen. Även de påföljder som tillämpas ska vara de samma som i gällande lag. Enligt bestämmelserna om avgörande av tvister ska tvister mellan företag eller mellan företag och konsumenter på kommunikationsmarknaden anhängiggöras vid Kommunikationsverket. På ansökan om ändring i kommunikationsministeriets och Kommunikationsverkets beslut tillämpas bestämmelserna i 127 §.

3 Förslagets konsekvenser

Propositionen har inte några konsekvenser för statsfinanserna.

4 Beredningen av förslaget

Propositionen har utarbetats vid kommunikationsministeriet. Utlåtande om propositionen har begärts av Kommunikationsverket.

5 Ikraftträdande

Enligt förslaget ska lagen träda i kraft den 1 mars 2008 och gälla till och med 30 juni 2010.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om temporär ändring av kommunikationsmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas temporärt till kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) en ny 127 a § som följer:

12 kap.	gandet av, påföljder vid brott mot och avgörande av tvister med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG.
Övervakning, påföljder och avgörande av tvister	
127 a §	

Övervakning som gäller Europeiska gemenskapens roamingförordning

—————
Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till och med den 30 juni 2010.

Vad som bestäms i 119—121, 121 a och 123—127 § gäller också tillsyn över iaktt-

—————
Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*